

Medicina de Familia. SEMERGEN

<https://www.elsevier.es/semergen>

284/64 - PALPITACIONES EN GENT JOVE

J. Giménez Pérez^a, B. de Pablo Márquez^b, C. Castillo Ramos^c, E. Ponsa Aguilera^d, N. Prieto Torné^d i Á. Pérez Ortiz^e

^aMetge Resident de Medicina Familiar i Comunitària. CAP Terrassa Sud. Terrassa. Barcelona. ^bMetge de Família. CAP Valldoreix. Sant Cugat. Barcelona. ^cMetge Resident de Medicina Familiar i Comunitària. CAP Terrassa Sud. Barcelona. ^dMetge Resident de Medicina Familiar i Comunitària. CAP Sant Cugat. Barcelona. ^eMetge Resident de Medicina Familiar i Comunitària. CAP Valldoreix. Sant Cugat. Barcelona.

Resumen

Descripció del cas: Noia de 15 anys, sense antecedents personals ni familiars d'interès, que practica atletisme des de fa 2 anys. Consulta per sensació de palpitations en relació amb l'exercici físic de 3-4 mesos d'evolució. Les palpitations s'autolimiten en repòs, i no s'associa dolor toràcic, síncope ni lipotímia.

Exploració i proves complementàries: L'exploració física és estrictament normal. Es realitza un ECG que mostra un ritme sinusal a 45 bpm, eix +60°, PR 0,12, QRS 0,08 amb ona delta present a totes les derivacions.

Judici clínic: Es diagnostica d'una síndrome de pre-excitació tipus Wolff-Parkinson-White i es deriva al Cardiòleg on es realitza un estudi electrofisiològic i posterior ablació amb radiofreqüència. Després de 6 mesos de la intervenció, la pacient ja practica atletisme de nou i no ha tornat a presentar nous episodis de palpitations.

Diagnòstic diferencial: Davant de clínica de palpitations tenim un gran ventall de possibles diagnòstics fet pel qual haurem d'acotar segons l'edat, les circumstàncies en què es presenten aquestes palpitations i la simptomatologia acompanyant. Ens podem trobar davant de malalties cardíaques estructurals: cardiomiopatia, regurgitació aòrtica o mitral severa, malalties congènites...; arrítmies: bradiarrítmies, extrasístoles i/o taquicàrdies supraventriculars/ventriculars...; també amb malalties sistèmiques: anèmia, embaràs, feocromocitoma...; també trastorns psiquiàtrics amb ansietat així com ingesta de substàncies tòxiques.

Comentari final: El síndrome de Wolff-Parkinson-White és el síndrome de pre-excitació més freqüent i es deu a una anomalia congènita que fa que la persona presenti vies anòmales aurículo-ventriculars, denominades feixos de Kent. És un síndrome de molt fàcil diagnòstic mitjançant un ECG la majoria de vegades, fet pel qual, com a metges de família hem de ser conscients del gran recurs que tenim amb els ECG, una prova fàcil, econòmica i segura que per exemple en aquests casos, ens permetrà fer un diagnòstic precoç i que la persona es pugui beneficiar d'un tractament eficaç i segur com es l'ablació amb radiofreqüència.

Bibliografia

1. Álvarez Gabidia M. Enfoque semiológico de las palpitaciones. Rev Fac Med. 2014;62:119-30.
2. Bayés de Luna A. Preexcitación. En: Electrocardiografía clínica. Barcelona: Doyma; 1992.
3. Marín E, Rodríguez L, Bosch X, Iñiguez A. Arritmias cardíacas. En: Sociedad Española de Cardiología, ed. Guías de práctica clínica. Madrid: Sociedad Española de Cardiología; 2000.